

1. hi - tro naj ov - ce mi dá!

2. se - lo k pa - stir - čku skak - ljá.

3. stir se o - be - ma smeh - ljá.

4. ju - tro nam naj - več iz - dá!

(„Angeljček“ l. 1896., št. 8.)



Prazen račun.

(Basen.)

Lahkonoga veverica je našla pod košatim orehovim drevesom dvoje orehov. Ročno je pograbila jednega s prednjima nogama in ga jela prav pridno obdelovati z ostrimi dletastimi zobmi, veseleč se obilnega in dobrega kosilca.

To je opazil krokar raz drevesne veje. Ni si mogel kaj, da se je spustil krokaje v polukrogu na tla, češ: „Jeden oreh je moj. da se z njim malo poigram v zraku in vendar le pokusim letošnja jedrca“; veverica pa je zavidno zagodrnjala ... — Toda med tem je planil na prizorišče deček, ki je za orjaškim deblom skrit opazoval ves prizor. Veverica je puhnila na drevo, krokar je preplašen odletel, oreha pa sta ostala dečku, ki ju je radosten raztolkel, a bila sta — piškava. — 2 —



Odgonetka zastavic št. 9.

1. Zastava — zastavica.

2. Breza.

Prav so rešili: Jožko in Anči Majaron, učenca v Borovnici; Ažman Emilija, Burger Kristina, učenki v Postojni; Kač Elizabeta, učenka III. razr. v Pietrovčah; Svetina Tonček in Stanko, učenca v Pliberku.